20/04/2019

Ύμνοι της Μεγ. Εβδομάδος σε εκδήλωση στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς πρό τῶν Βαΐων 19 Ἀπριλίου 2019 στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου, ἡ Χορῳδία τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Χίου “ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ” μέ Χοράρχη τόν Ἄρχοντα Μαΐστορα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί Πρωτοψάλτη τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἰακώβου πόλεως Χίου κ. Δημήτριο Ζαννῖκο καί οἱ μαθητές τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν “Μητροπολίτης Διονύσιος Μπαϊρακτάρης” μέ τή Διεύθυνση τοῦ Καθηγητῆ τῆς Σχολῆς καί Πρωτοψάλτη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μάρκου Βροντάδου κ. Σταύρου Στείρου ἔψαλαν ἐπίκαιρους ἐκκλησιαστικούς ὕμνους τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων καί τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος σκορπώντας κατάνυξη στίς ψυχές καί προετοιμάζοντας τούς πιστούς γιά τήν συμμετοχή στό Θεῖο Πάθος.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος ἀναφερόμενος στὸ πνευματικὸ περιεχόμενο καὶ τὸ θεολογικὸ νόημα τῶν

Παθῶν τοῦ Κυρίου μας, διακήρυξε ὅτι ἀπαραίτητη προυπόθεση γιὰ νὰ ἑορτάσουμε σωστὰ εἶναι νὰ ἔχουμε τὴν αἴσθηση τῆς Θεότητας τοῦ Κυρίου μας, ὅπως παρουσιάζεται μέσα ἀπὸ τὰ γεγονότα ποὺ ἀποδίδονται στοὺς ὕμνους καὶ στὰ Ἱερὰ Κείμενα τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων καὶ ἀναφέρθηκε στὴν ἀναγνώριση τῆς Θεότητάς του ἀπὸ τὴν πρώην πόρνη γυναίκα ὅπως ἀποδίδεται στὸ τροπάριο τῆς Ὑμνογράφου Κασσιάνης, πού ἀποδόθηκε ἐπιτυχῶς ἀπό τούς μαθητές τῆς Σχολῆς, ἡ πράξη τῆς

του ἔμεινε
γνωρίζομε

Ἐπίσης στὸ κήρυγμά Του ὁ Κύριός μας ἐνώπιόν τοῦ Πιλάτου διακήρυξε ὅτι ἦρθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ διδάξει τὴν ἀλήθεια, τὴν ὁποία ὅμως ὁ Πιλάτος δὲν θέλησε νὰ μάθει γι' αὐτὸ καὶ ἀποχώρησε ἀπὸ τὸ Πραιτώριο, παρόλο πού εἶχε ἐρωτήσει τόν Κύριο "τί ἐστιν ἀλήθεια; ". Ἄλλη διακήρυξη τῆς Θεότητάς Του εἶναι ἡ μετὰ παρρησίας ὁμολογία Του ἐνώπιόν του Ἰουδαϊκοῦ Συνεδρίου – ἐνῶ σὲ ὅλες τὶς ἐναντίον Τοῦ κατηγορίες "ἐσιώπα" – ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ:" Ἐγὼ εἰμι".

Σημαντική διακήρυξη εἶναι ἡ ἐπάνω στὸ Σταυρὸ πλήρης μετάνοιας καὶ πίστης ἀναφώνηση τοῦ συσταυρωθέντος ληστή, ὅτι "Οὗτος οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν", ὡς καὶ ἡ πιστοποίηση τοῦ Ἑκατόνταρχου τοῦ βασανιστοῦ καὶ σταυρωτοῦ Του ὅτι "Ἀληθῶς, Υἱὸς Θεοῦ ἦν οὗτος".

Ἀλλά καί αὐτή ἀκόμη ἡ ἄλογη Φύση – ὁ ἥλιος, πού ἐνῶ ἀνέτειλε κανονικὰ καὶ ἀνέβαινε μὲ τὴν πάροδο τῶν ὡρῶν στὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ὅταν μεσουράνησε καὶ ἄρχισε νὰ βλέπει τὸ Πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ Δημιουργοῦ του ἐπάνω στὸ Σταυρό, δὲν ἄντεξε καὶ βυθίστηκε σὲ βαθύτατο σκότος.

Ὁ Σεβασμιώτατος κατέληξε μὲ τὴν πατρικὴ εὐχὴ νὰ πορευθοῦμε ὅλοι στὶς Ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος μὲ τὴν αἴσθηση τῆς Θεότητας τοῦ Κυρίου, πιστεύοντας στὴ Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, γινόμενοι “θεοειδεῖς” , μὲ Θεὸ τὸν Χριστό μας.

Εὐχήθηκε γιὰ τοὺς πραγματοποιήσαντες τὴν Ἐκδήλωση Ἱεροψάλτες, τοὺς μαθητὲς, τοὺς μελλοντικοὺς Ἱεροψάλτες, τοὺς Ναυτικούς μας γιά τούς ὁποίους πάντοτε ἰδιαίτερα εὔχεται, γιὰ τὸ Ἔθνος μας, γιὰ ὅλο τὸν κόσμο: ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!

Στὸ τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος προσέφερε στοὺς συμμετέχοντες στὴν Ἐκδήλωση Ἱεροψάλτες καὶ μαθητὲς τῆς Σχολῆς ὡς δῶρο ἕνα πνευματικὸ δοκίμιο μὲ τὸν τίτλο: “ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ – Προσέγγιση στὸ Μυστήριο τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως”.